

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-06-73937 קרינגל נ' בנק הפועלים בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט זיו אריאלי

שירי קרינגל, ת.ז. xxxxxxxx

תובעת

נגד

בנק הפועלים בע"מ, ח.פ. 520000118

נתבע

פסק דין

1

2

רקע וטענות הצדדים:

3

1. התובעת הגישה נגד הנתבע תביעה בסדר דין מהיר על סך 65,000 ₪. בבסיס התביעה –

4

טענת התובעת בדבר "הטרדה סדרתית" של הבנק, במשלוח מסרונים לטלפון הנייד של

5

התובעת, ללא הרשאה ובניגוד לחוק.

6

7

2. בכתב התביעה נטען כי התובעת היא לקוחה של הבנק, וכי התירה לבנק לשלוח אליה

8

הודעות תוכן שוטפות בנוגע למתרחש בחשבונה. נטען כי הבנק ניצל לרעה את ההיתר שניתן

9

לו, ושלח לתובעת הודעות פרסום. לטענת התובעת, בין ה- 6.12.18 ל- 19.8.19 שלח לה הבנק

10

12 מסרונים מסוג אחד, ובתאריכים 30.7.19 ו- 1.6.20 – שני מסרונים בעלי תוכן שונה. עוד

11

נטען כי לא נמסר לתובעת כל מספר טלפון על מנת שזו תוכל לשלוח הודעת סירוב או הסרה.

12

13

3. עוד נטען כי התובעת ביקשה לבטל את משלוח המסרונים, אך בקשתה סורבה, בנימוק כי

14

חשבונה מצוי בחריגת אשראי. לטענת התובעת, הבנק הפר את הוראות חוק הבנקאות שכן

15

לא איפשר לתובעת להגיע למענה טלפוני אנושי, ביטל את הרשאתה לקבל שירות אצל

16

בנקאי, סירב להפסיק את משלוח המסרונים המטרידים, ועוד. התביעה לפיכך היא לפיצוי

17

הן בגין הפרת הוראות חוק התקשורת (לרבות סעיף 30א' לחוק הנ"ל), הן בגין הפרת

18

הוראות חוק הבנקאות. עוד נטען כי מעשי הבנק עולים כדי פגיעה בפרטיות, פרסום לשון

19

הרע, וכן מקימים עילת תביעה לפי פקודת הנזיקין (הפרת חובה חקוקה ורשלנות).

20

21

4. הנתבע הגיש כתב הגנה, במסגרתו נטען כי המסרונים שנשלחו אל התובעת – אינם "דבר

22

פרסומת", אלא הודעות בהן ביקש מהתובעת לפנות לנציגיו על מנת לייצב את מצבה

23

הכספי, נוכח הפרה של ההסכמים עליהם חתמה עם הבנק. התובעת אכן פנתה לנציגי הבנק,

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-06-73937 קרינגל נ' בנק הפועלים בע"מ

תיק חיצוני:

1 ולבקשתה העניק לה הבנק הלוואות נוספות ובכך איפשר לה להמשיך ולנהל חשבון בנק
2 מבלי לנקוט נגדה הליכים משפטיים. התובעת נטלה הלוואות מהבנק, בין השנים 2015-
3 2018, וחשבונה היה מצוי בחריגה ממסגרות האשראי. לביתה של התובעת נשלחו מכתבים
4 המתריעים כי בחשבונה קיימת יתרת חובה, וכי עליה לפעול מיידית לפירעון הסכומים
5 שבפיגור. סכום החריגה בחשבונה של התובעת עלה, ועל כן חשבונה שויך לתוכנים "פועלים
6 להבראה". במסגרת זו נשלחו לתובעת הודעות טקסט בהן התבקשה ליצור קשר עם נציגי
7 הבנק, על מנת לבחון אפשרות להתחיל בתהליך הבראה בחשבון. בעקבות הודעות אלו,
8 יצרה התובעת קשר עם נציגי הבנק, ואלו ציינו בפני התובעת כי חשבונה מצויה בחריגה
9 מתמשכת. התובעת ביקשה מנציגי הבנק כי יתחשבו במצבה הכלכלי הקשה. בהתאם,
10 ולבקשת התובעת, ניתנה לה הלוואה נוספת ביום 27.5.20. כחודש לאחר מכן יצרה התובעת
11 קשר עם נציגת הבנק והלינה על הודעות הטקסט שנשלחו אליה. ימים ספורים אח"כ –
12 הוגשה התביעה.
13

14 5. מטעם הצדדים הוגשו תצהירים [תצהיר התובעת מזה, ותצהיר של סגן מנהלת סניף אחוזה
15 בבנק הנתבע, מזה], וביום 3.4.23 התקיים דיון במסגרתו נחקרו המצהירים על תצהיריהם.
16 בתום שמיעת הראיות סיכמו הצדדים טענותיהם בעל פה.
17

דיון והכרעה:

18
19 6. המדובר בהליך אשר התנהל בסדר דין מהיר. משכך, פסק הדין ינומק באופן תמציתי [סעיף
20 82(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי].
21

22 7. לאחר שהתרשמתי באופן בלתי אמצעי מהעדים, עיינתי בכתבי הטענות ובתצהירים (על
23 נספחיהם) ונתתי דעתי לסיכומי הצדדים – **נחה דעתי כי דין התביעה להידחות.**
24

25 8. מרבית העובדות הדרושות להכרעה – אינן כלל במחלוקת.
26

27 דומה כי אין מחלוקת כי חשבון הבנק של התובעת, אשר התנהל אצל הנתבע – חרג משך
28 תקופה ארוכה ממסגרת האשראי שניתנה על ידי הבנק, והיה מצוי ביתרת חובה. התובעת
29 נטלה הלוואות מהבנק, נקלעה לפיגורים בתשלום החזרי ההלוואה, ונדרשה על ידי הבנק
30 לעמוד בלוח תשלומי ההלוואה.
31

32 אף אין מחלוקת, כי התובעת ביקשה מהבנק שיישלחו אל מכשיר הטלפון הנייד שלה
33 מסרונים הכוללים הודעות תוכן הנוגעות לחשבון הבנק שלה [ע' 6 ש' 14 לפרוטוקול; סעיף
34 2 לכתב התביעה].

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-06-73937 קרינגל נ' בנק הפועלים בע"מ

תיק חיצוני:

1

2 אין מחלוקת בין הצדדים, כי בין התאריכים 6.12.18 וה- 30.7.19 נשלחו אל התובעת
3 מסרוניים שונים. חלקם כללו הודעות עדכון בדבר זיכויים או חיובים בחשבון הבנק שלה.
4 14 מסרוניים הם העומדים בבסיס התביעה. 12 מהמסרוניים כללו את התוכן הבא:

5

"לקוח/ה יקר/ה,

6

אנא פנה/י אלינו בהקדם בקשר לחשבון שמספרו מסתיים בספרות

7

2609, באמצעות סניף או אתר האינטרנט של הבנק או מוקד

8

השירות הטלפוני "פועלים בטלפון" *2407. לידיעתך, מספר

9

הטלפון ממנו נשלח מסרון זה אינו יכול לקבל מסרוניים חוזרים ולא

10

ניתן להשיב באמצעותו".

11

12

2 מסרוניים נוספים כללו את התוכן הבא:

13

"לקוח/ה יקר/ה,

14

אנא פנה אלינו בהקדם בקשר לחשבון שמספרו מסתיים בספרות

15

2609, לטלפון מספר *8060 בימים א' עד ה', בין השעות 08:00-

16

17:00. לידיעתך, מספר הטלפון ממנו נשלח מסרון זה אינו יכול

17

לקבל מסרוניים חוזרים ולא ניתן להשיב באמצעותו".

18

19 9. לטענת התובעת, מסרוניים הלה הם בגדר "דבר פרסומת", לפי סעיף 30א(א)(3) לחוק

20

התקשורת (בזק ושידורים). אין בידי לקבל טענה זו של התובעת. סעיף 30א(א) לחוק הנ"ל

21

קובע כי:

22

"דבר פרסומת" – כל אחד מאלה:

23

(1) מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או

24

שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת;

25

(2) מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה;

26

(3) מסר שאינו דבר פרסומת כאמור בפסקה (1) או (2), המופץ

27

לציבור הרחב, ונכללת בו הצעה לנמען להתקשר למספר טלפון

28

מסוים לשם קבלת מסר כלשהו".

29

30 ברי כי בענייננו המסרוניים שנשלחו על ידי הבנק אינם בגדר "דבר פרסומת" לפי החלופות

31

המנויות בסעיפים 30א(א)(1) או (2). אף התובעת אינה טוענת אחרת. השאלה העומדת

32

להכרעה בעניין זה, היא אם המסרוניים שנשלחו מהווים דבר פרסומת לפי סעיף 30א(א)(3)

33

הנ"ל.

34

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-06-73937 קרינגל נ' בנק הפועלים בע"מ

תיק חיצוני:

10. אזכיר כי בפסיקה נקבע, שהשאלה אם הודעת מסרון תוגדר כ"דבר פרסומת" – תיבחן על פי התכלית אשר לשמה נשלח המסרון [ר' בהקשר זה רע"א 4806/17 פסגות בית השקעות בע"מ נ' גלסברג (25.10.17)]. וברע"א 4704/20 בן עמי נ' **FACEBOOK IRELAND LTD** (9.2.21) נקבע כי הודעה אשר נשלחה בתפוצה מסחרית, ואשר נועדה לגרום לנמעניה להוציא כספית – תיחשב לדבר פרסומת, גם אם יש בה משום תועלת לנמען.

11. אף זאת יש לזכור – המחוקק לא ביקש למנוע באופן מוחלט משלוח הודעות על ידי גופים עסקיים, והאיסור הקבוע בסעיף 30א' הנ"ל – מוגבל למשלוח "דבר פרסומת". במלים אחרות, המחוקק התיר לגופים עסקיים לשלוח הודעות ללקוחותיהם, אף ללא הסכמה מראש של הלקוח, ככל שההודעות אינן בגדר דבר פרסומת [השווה ת.צ. 4416-09-21 עזרא נ' אלקטרה מוצרי צריכה (1951) בע"מ (15.2.23)].

12. יישום האמור על עניינו מוביל למסקנה, כי המסרונים מושא התביעה אינם "דבר פרסומת", כמשמעות המונח בסעיף 30א'(א)(3) הנ"ל – לא לפי תכלית החוק ולא לפי לשונו. תכלית החוק – שכן ההודעה לא נשלחה למטרה שיווקית. לא מדובר בהודעה אשר נועדה לגרום לנמען להוציא כספים, לרכוש מוצר או שירות. אף לא מדובר ב"תכסיס פרסומי" במסווה של הודעה תמימה.

13. על תכליתו של סעיף 30א'(א)(3) ניתן ללמוד מדברי ההסבר להצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים)(תיקון מס' 67)(הרחבת האיסור על שיגור דבר פרסומת), ה"ח 731, ע' 280 (24.7.2017). תיקון זה, אשר הוביל להוספת ס"ק (3) הנ"ל, נועד להתמודד עם התופעה הבאה:

"כיום קיימת תופעה של משלוח מסרים לציבור הרחב, בעיקר באמצעות מערכת חיוג אוטומטי, ובהם מסרים חדשותיים או תוכן רכילותי שניתנים בהם פרטי מידע חלקיים, במטרה לגרום לנמען לחייג את המספר שמצוין במסרים אלה. מסרים אלה הם גם מקור הכנסה למשגר המסר, בשל התשלום בעד קישור גומלין כמשמעותו בחוק".

ואילו בענייננו, המדובר בתרחיש שונה לחלוטין. לא נמסרו פרטים במטרה "לפתות" את הנמען ליצור קשר עם שולח ההודעה. ועיקר העיקר – מאחורי משלוח ההודעה עומד שירות אשר ניתן לתובעת על ידי הבנק, קרי: הודעה בשל חריגה ממסגרת האשראי, וניסיון לסייע לתובעת בעניין זה, בטרם ינקוט הבנק בהליכים משפטיים נגדה. אין המדובר לפיכך

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-06-73937 קרינגל נ' בנק הפועלים בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 בהודעה בעלת תוכן שיווקי, אלא בשירות אשר ניתן לתובעת לפי הסכם ההתקשרות בינה
2 לבין הבנק.
3
- 4 לשון החוק – שכן ס"ק (3) הני"ל מגדיר 'דבר פרסומת' כמסר המופץ לציבור הרחב. ואילו
5 ההודעה אשר נשלחה אל התובעת – נשלחה אליה באופן פרטני, נוכח אי עמידתה בתשלומי
6 החזר הלוואות, וחריגתה ממסגרת אשראי שהעניק לה הבנק.
7
- 8 13. משהגעתי לכלל מסקנה כי אין המדובר בדבר פרסומת, הרי שנשמט הבסיס מתחת ליתר
9 טענות התובעת. כזכור, לטענת התובעת, הודעות הפרסומת אשר נשלחו אליה מהוות הפרה
10 של חובת הבנק מכוח הוראות חוק הבנקאות שכן הבנק הטעה את התובעת ושלה לה
11 הודעות פרסומת במסרונים, ללא אישורה (סעיף 33 לכתב התביעה). אלא שכאמור, אין
12 המדובר בהודעות פרסומת, ועל כן גם טענות אלו של התובעת – דינן להידחות.
13
- 14 14. טוענת התובעת, בנוסף, כי הבנק הפר חובות המוטלות עליו, שכן מנע ממנה גישה למענה
15 אנושי, ומנע ממנה אפשרויות לבצע פעולות בחשבון הבנק שלה (ר' למשל סעיפים 39 ו-40
16 לכתב התביעה). אף טענות אלו דינן להידחות.
17
- 18 אשר לטענת התובעת בדבר היעדר מענה אנושי מקצועי – הוכח בראיות אשר הובאו על ידי
19 הנתבעת, כי ניתן לתובעת מענה אנושי [ובהקשר זה ר' למשל תמלילי השיחות בין התובעת
20 לבין עובדי הבנק, אשר צורפו לתצהיר הנתבעת – נספחים 6, 8, 9, ו-11]. בנוסף, התובעת
21 אישרה בחקירתה הנגדית כי היא החזיקה במספרי הטלפון הישירים של חלק מעובדי סניף
22 הבנק, ואף במספר טלפון נייד של אחת מעובדות הבנק אשר טיפלה בה [ע' 7 ש' 25-32
23 לפרוטוקול; ור' גם עדותה של גב' תורגימן מטעם הבנק, לפיה התובעת "הייתה בקשר אישי
24 עם סגנית המנהלת שלי. היה לה טלפון ישיר וטלפון נייד. היו לה בקשות חריגות שלא היו
25 בסמכות הסניף" – ע' 16 ש' 22 לפרוטוקול].
26
- 27 ולעניין מניעת ביצוע פעולות כאלה ואחרות בחשבון הבנק של התובעת, הרי שעל פי הסכם
28 ההתקשרות בין התובעת לבין הבנק, רשאי הבנק לסייג, להגביל או להפסיק – לפי שיקול
29 דעתו – את האפשרות לבצע פעולות בחשבון. כך למשל נקבע בסעיפים 2-11.2.1.216 להסכם
30 ההתקשרות כי:
31 **"216.11.2.1 בכל הקשור לקבלת שירותים בערוצי השירות**
32 **הכוללים קבלת מידע ומתן הוראות לביצוע פעולות בחשבון, הבנק**
33 **רשאי לאשר לנו רק את קבלת המידע ולא לאשר לנו את האפשרות**
34 **למתן ההוראות לביצוע פעולות בחשבון במסגרת אותו ערוץ שירות.**

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-06-73937 קרינגל נ' בנק הפועלים בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 **216.11.2.2 בכל הקשור לקבלת שירותים בערוצי השירות הכוללים**
2 **אפשרות למתן הוראות לביצוע פעולות בחשבון, הבנק רשאי לאפשר**
3 **לנו לתת הוראות לביצוע של חלק מהפעולות בחשבון כאמור ולא**
4 **לאפשר לנו לתת הוראות לביצוע של חלק אחר מהפעולות בחשבון".**
5
6 העדה מטעם הנתבעת אף הסבירה, והסבירה מקובלים עלי, כי נוכח הקשיים אליה נקלעה
7 התובעת, ואשר התבטאו באי עמידה בהחזרי הלוואות וחריגה ממסגרת אשראי – קיבלה
8 התובעת התראות מהבנק, וכפועל יוצא מהתראות אלו – הוגבלה גם האפשרות לקבלת
9 שירותים דרך ערוצי תקשורת. ההגבלה נגעה לביצוע פעולות, ולא לקבלת מידע (עי' 17 ש'
10 לפרוטוקול). כאמור, פעולה זו של הבנק נעשתה בהתאם להסכם ההתקשרות בין
11 התובעת לבין הבנק, והיא אינה מנוגדת להוראות חוק הבנקאות או למי מהנחיות נגיד בנק
12 ישראל אליהן הפנה ב"כ התובעת בסיכומיו. הדברים הם בבחינת מושכלות יסוד: לקוח
13 אשר חשבון הבנק שלו מצוי ביתרת חובה, אשר אינו עומד בהחזרי הלוואה ואשר חורג
14 ממסגרת האשראי – רשאי הבנק למנוע מהלקוח לבצע פעולות בנקאיות מסוימות ללא
15 אישור. אלה הם פני הדברים כאשר הלקוח מבקש לבצע את הפעולה הבנקאית כשהוא
16 נמצא בסניף, ואין כל סיבה להתנהלות אחרת, מקום בו הקשר בין הלקוח לבנק מתנהל
17 באמצעות ערוצי שירות.
18
19 15. טענה נוספת של התובעת היא, כי הבנק פרסם במענה הממוחשב הטלפוני שלו הודעה, לפיה
20 הוא מסרב לאפשר לתובעת לערוך בירורים אודות חשבונה, לקבל שירותים מבנקאי או
21 להפסיק את ההטרדות למכשיר הטלפון שלה – וכי בפרסום זה יש משום לשון הרע שיש בו
22 כדי לבזות את התובעת בשל מצבה הכספי הקשה.
23
24 16. דין הטענה להידחות. אקדים ואקבע, כי עדותה של התובעת בעניין זה אינה מהימנה עלי.
25 התובעת חזרה וטענה, בתצהירה ובחקירתה הנגדית, כי חשה "מושפלת" נוכח אותם
26 "פרסומים" של הבנק. עם זאת, ועל אף שהפרסום הראשון נשלח אליה ביום 6.12.18 – לא
27 פנתה בעניין זה ולא מחתה בפני הבנק אלא בשיחה מיום 22.6.20 [נספח 11 לתצהיר הנתבע],
28 דהיינו ימים ספורים טרם הגשת התביעה.
29
30 זאת ועוד: בכתב התביעה נטען כי הפרסום המשפיל הוא במענה הטלפוני של הבנק. ואילו
31 בסיכומי התובעת צצה טענה חדשה, לפיה הפרסום המהווה "לשון הרע" עניינו בסיווגה של
32 התובעת כ"לקוחה בעייתית", אשר הועברה לטיפול מחלקה בבנק הנקראת "פועלים
33 להבראה", שהוא לכשעצמו "תיוג משפיל" (עי' 18 ש' 11-6 לפרוטוקול). לא זו בלבד שמדובר
34 בהרחבת חזית אסורה (שכן הטענה לא עלתה כלל בכתב התביעה, בתצהירה של התובעת

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-06-73937 קרינגל נ' בנק הפועלים בע"מ

תיק חיצוני:

1 או במהלך חקירתה הנגדית), אלא שאין כל היגיון פנימי לטענה זו. שהרי לטענת התובעת,
2 הבנק הסתיר ממנה שחשבונה הועברה לטיפול "פועלים להבראה" [ע' 16 ש' 9-2
3 לפרוטוקול].
4
5 ה"פרסום" המשפיל והמבזה, כטענת התובעת, הוא בעצם חסימתה מביצוע פעולות
6 מסוימות באמצעות המענה הטלפוני הממוחשב. מעבר לכך שאין המדובר ב"פרסום" (שהרי
7 המענה הוא לאזוניה של התובעת בלבד, לאחר שזו הזדהתה באמצעות סיסמא אישית), הרי
8 שאין המדובר ב"לשון הרע". כמובהר לעיל – על פי הסכם ההתקשרות רשאי הבנק למנוע
9 ביצוע פעולות מסוימות מהלקוח, כפי שנעשה בעניינה של התובעת. התובעת אינה חולקת
10 על כך שנמצאה בקשיים כלכליים, כי חרגה ממסגרת האשראי, וכי לא עמדה בלוח
11 התשלומים של ההלוואות שנטלה. טרוניית התובעת כי חשה מבוזה ומושפלת מכך שהבנק
12 הצר את צעדיה בשל התנהלותה-שלה (על מנת להקטין חשיפה של הבנק לסיכונים הכרוכים
13 בהתנהלותה הכלכלית של התובעת), נדמית כטענת "הקוזאק הנגזל".
14
15 לשיטתי, הבנק היה אף מחויב לנקוט בדרך שנקט – הן על מנת להקטין את הסיכון הכלכלי
16 הנובע מהתנהלות התובעת, הן על מנת לנסות ולמנוע נקיטת הליכים משפטיים נגד
17 התובעת, והן על מנת לנסות ולסייע לתובעת לייצב את מצבה הכספי בחשבון. בין התנהלות
18 זו של הבנק לבין "פרסום שיש בו כדי לבזות ולהשפיל" את התובעת – אין ולא כלום.
19
20 17. טענה נוספת של התובעת היא כי פרסומי הבנק הם בגדר פגיעה בפרטיות, שכן מדובר
21 ב"הטרדה בדרך אחרת" [סעיף 2(10) לחוק הגנת הפרטיות.
22
23 אף טענה זו דינה להידחות. אין המדובר ב"רדיפה" ואף לא ב"הטרדה". לתובעת נשלחה
24 הודעה, בכל פעם שחרגה ממסגרת האשראי שלה, כי עליה לפנות בהקדם אל הבנק על מנת
25 להסדיר את ענייניה. הבנק מילא בעניין זה את חובתו, ובטרם נקיטת הליכים משפטיים
26 נגד התובעת – ניתנה לתובעת אפשרות להסדיר את ענייניה הכספיים. כפי שאף ניתן לראות
27 מהשיחות שקיימה התובעת עם נציגי הבנק – בעת שפנתה אל הבנק, קיבלה מענה ושירות
28 בניסיון לסייע לה לייצב את מצבה הכספי.
29
30 אני דוחה לפיכך אף את טענת התובעת כי במשלוח ההודעות כאמור – פגע הבנק בפרטיותה.
31 דומה כי אף ההיפך הוא הנכון. הבנק שמר על פרטיותה של התובעת, ומשכך נמנע מלפרט
32 בהודעות ששלח כל מידע אודות חריגת התובעת ממסגרת האשראי שהוענקה לה. כל שצויין
33 באותן הודעות הוא כי על התובעת לפנות בהקדם לבנק, ולא מעבר לכך. הודעה מסוג זה,
34 מקום בו קיימת לה הצדקה עניינית – אינה בגדר הטרדה ואינה עולה כדי פגיעה בפרטיות.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-06-73937 קרינגל נ' בנק הפועלים בע"מ

תיק חיצוני:

1
2

סוף דבר:

3 18. לא מצאתי כל ממש בטענות התובעת בדבר התנהלות לא תקינה של הבנק. ההיפך הוא
4 הנכון. עובדי הבנק ביקשו לסייע לתובעת, נוכח קשיים כלכליים אליהם נקלעה. טענות
5 התובעת כי הבנק הטריד אותה, פגע בפרטיותה, הפיץ לה דברי פרסומת, הוציא דיבתה רעה
6 והתרשל כלפיה – מופרכות.

7

8 יש אף רגליים לטענת הבנק, לפיה התובעת גמלה לו "רעה תחת טובה". בעוד שהבנק ניסה
9 משך מספר חודשים לסייע לתובעת לייצב את חשבון הבנק שלה, למנוע חריגות ממסגרת
10 האשראי, לעמוד בתשלום ההלוואות שנטלה, ואיפשר לה ליטול הלוואות לכיסוי חובותיה
11 – הגישה התובעת תביעה לפיצוי בגין נזקים שלא היו ולא נבראו, ובהתבסס על עילות
12 תביעה אשר בינן ובינן המציאות אין ולא כלום.

13

14 19. התביעה לפיכך נדחית.

15

16 אני מחייב את התובעת בתשלום הוצאות הנתבע (לרבות שכ"ט עו"ד ומע"מ) בסך 12,000
17 ש, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום מלא בפועל. הוצאות אלו
18 ישולמו לנתבע תוך 30 יום מהיום.

19

20 המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.

21

22 ניתן היום, י"ט ניסן תשפ"ג, 10 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.

23

זיו אריאלי, שופט

24
25

